

ODWAŻONY (5) *part praet pass pf*

Pierwsze o jasne, drugie pochylone -ã- : -a- Strum (4:1).

sg m N odważóny (1). ◇ f N odważónã (2). ◇ A odważónã (1). ◇ n N odważón(e) (1).

Sł stp s.v. odważyć, Cn s.v. waga, ciężar, Linde XVII – XVIII w. s.v. odważyć.

1. Zważony do zapłaty (1) :

Fraza: »może być odważone srebro« (1): [Mądrość] Nie może być kupionã za złoto/ ani może być odważone srebro za iey frymárk [et non ponderabitur argentum precium eius]. BibRadz Iob 28/15.

2. Odmierzony, wymierzony (2) :

odważony czym (1): Tãż Blãłzka [zawieszona na sznurze] ma być odważónã Cérklem z wielkã pilnoścã/ aby wżyftki trzy rogi były w mierze. Strum B4v.

Wyrażenie: »odważony na wzwysz [+określenie ilości]« (1): Kiedy byś theż miał budowãc Staw/ á v thego ftãwu miał byś groblã odważónã ná wzwylz łokci siedm/ możelz od tãkiéy łztuki śmieie dãc po 16. złot. Strum Ev.

3. Zrównoważony, nie przeważający na jedną stronę (1) : że musieli owi dwã/ którzy Synwagę trzymãią vpuścic/ albo wzgóre podnieśc/ ná nożu Synwagi: albo téż Synwagã nie dobrze odważónã/ którã tym obyczãiem małz odważyć. Strum B3.

4. Przedsięwzięty, postanowiony (1) :

Szereg: »odważony i obmyślony« (1): Niechęc aokrzyk ten był przed tym odwazony, y obmyślony vmnie ActReg 139.

Cf ODWAŻYĆ